

[Anne Grete Holmsgård]

lave et udspil til et budget, hvor det hele ikke er med.

O.k., jeg vil derfor godt tage lidt fat på, hvad jeg egentlig synes var manglerne ved ministerens indlæg. Da jeg tænkte på manglerne, kom jeg til at tænke på, at miljøstyrelsen jo har lavet en handlingsplan for perioden fra 1985 til 1990, og det synes jeg egentlig er noget af det mere spændende, der er kommet fra miljøstyrelsens side. O.k., det kan selvfølgelig ikke udgøre en handlingsplan for hele miljøområdet, for vi mangler jo fredningsstyrelsen og alle de forskellige andre institutioner inden for miljøområdet. Alligevel vil jeg godt sige nogle ting om den, for jeg synes, at denne handlingsplan for en gangs skyld har taget fat på at sætte nogle spørgsmål ved, om de midler, vi anvender i miljøpolitikken, faktisk også fører til de ønskede mål, og om vi ikke i en række tilfælde skulle tage fat på at ændre vores midler og ændre vores styringsmekanismer, hvis vi virkelig vil hen til de mål, som ministeren også havde med. Det var dette med, at det er forurenere, der skal betale forureningsbæmpelsen, og at det ikke må kunne betale sig at forurene. Og der var vist et par stykker til, hvis jeg ikke tager helt fejl.

Nogle af de ting, der bliver sagt i miljøstyrelsens handlingsplan, vil jeg så godt ride op. Dels siges det ganske klart, at der vil blive brug for øget teknisk viden inden for hele miljøområdet, hvis man skal være i stand til både at vejlede ude i kommuner og amter og være i stand til at komme med ordentlig og gedigen dokumentation for, hvordan forskellige forureningsfaktorer indvirker på hinanden. Bl.a. skriver miljøstyrelsen i handlingsplanen øverst på side 10:

»For at styrke den forebyggende indsats bør styrelsen på længere sigt i større udstrækning end hidtil være i stand til at påvirke og fremskynde anvendelsen af de ud fra en bred vurdering mindst miljømæssigt belastende produktionsteknologier. Dette vil kræve en væsentlig udbygning af styrelsens teknologiske videngrundlag.«

Er ministeren enig i det? Ja, undskyld, jeg holder en pause, medens ministeren konfererer med en af sine fæller. Er ministeren enig i, at der er brug for yderligere teknologisk viden inden for miljøområdet, og hvis ministeren er enig i det, hvor er der så gjort plads til det? Hvor er der gjort plads til, at man

kan opbygge den viden? Hvor er der gjort plads til en yderligere forskningsindsats?

I den forbindelse vil jeg også gerne pege på, at vi på den meget udbytterige tur, som miljøudvalget var på i Holland, faktisk fandt ud af, at Danmark i en række tilfælde stikker snabelen ned i forskningen i andre lande, i dette tilfælde i Holland, fordi vi ikke afsætter tilstrækkelige ressourcer selv til at kunne være med på lige fod. Synes ministeren, det er rimeligt, at vi fortsætter på den måde?

Et andet punkt, styrelsen peger på, er spørgsmålet om styringsinstrumenterne inden for miljøpolitikken. Her peger styrelsen på, at man måske i stigende grad skal anvende gebyrer. Jeg ved godt, at den overvejelse formentlig først og fremmest er kommet ind i handlingsplanen, fordi man er under økonomisk pres og kan forudse, at det er noget, man vil blive ved med at være i temmelig mange år fremover, men jeg er sådan set ligeglad med, om det er det, der er årsagen, eller noget andet. Jeg synes, det er vigtigt at overveje, om man ikke skulle bruge gebyrer i stigende udstrækning. Jeg synes, det er rigtigt, og har talt for det i årevis, men mener ministeren også, det er værd at overveje at begynde at diskutere gebyrer inden for området?

Er ministeren enig i, at man måske, bl.a. i kraft af den teknologiske udvikling, skulle begynde at overveje tidsbegrænsede godkendelser til virksomhederne eller det, man kalder »rullende emissionskrav«, således at man på baggrund af den teknologiske udvikling kan tage en godkendelse op og sige: er den egentlig god nok nu, efter at der er gået 5 år, efter at der er sket en stor teknologisk udvikling?

Styrelsen peger også på spørgsmålet om bevisbyrden i miljøsager og siger noget, jeg egentlig synes er interessant. Det vil jeg også gerne læse op. Der står på side 50 i handlingsplanen:

»Et hovedproblem i miljøstyrelsens arbejde er at få den gældende lovgivning overholdt.

Der kunne i denne forbindelse overvejes et ændret sigte med lovgivningen, således at bevisbyrden i miljøsager i højere grad flyttes over på forurenere, der ville skulle godtgøre, at deres emissioner ikke er skadelige.«

Har ministeren også den slags overvejelser, og hvis han har det, hvorfor kommer de